

אחד הרימה האשה את עיניה, הביטה השמימה, החלה בתפילה חרישית. אחר כך הסתלקה מהמקום; בצאת ההלויה הצטרפה לקהל, אי שם בסוף השורה. היתה זו אסתר יעקובוביץ, אשת דוד יעקובוביץ, שנידון למות ("רצח גרמאיר") המחכה עתה לבירור ערעורו, בבית הדין העליון. סניגורו של יעקובוביץ, שנלחם בעוז למענו במשך שנה ושלא על מנת לקבל פרס, לא יוכל להתייצב בפני בית הדין העליון בירושלים.

בין קהל המלחיים את יצחק בנימיני למנוחת עולמים, היו אנשים שניגים, קציני כשרה גבוהים, שופטים, עורכי דין, עתרי נאום, אנשי מלגות, שרובם ככולם מוכרים, ידועים לכל. אולם אי שם, בין הקהל, נראו גם כמה אנשים אפורים, שאיש לא ידע אותם — איש מלבד קציני המשטרה וה"רפוטרים". היו אנשים, לשעבר, בעבירות חמורות, המתהלכים עתה הפשיים בחוצות תל-אביב. הם באו להיפרד מאותו אדם, שהשיג למענם את חרותם, תודות

יצחק בנימיני, סניגור חייל קרבי

למוחו החד, כשרונו, בבית הסכויים הגורלי, ששמו "בית המשפט"...

עוד בטרם יצאה ההלויה, עמדה ליד הגופה, אשה שניה, שבאה להיפרד מעורך הדין, שהלך לעולמו. היא לא היתה קשורה בפרשה פלילית. היתה זו אחת, שהגיע לפני שנים לארץ בדרך מכושלים, בימי קיצוב סרטיסקים. המנוח בנימיני סידר לה את הדבר, הודות לכך נשארה בחיים אחר חזרת אירופה...

היה פופולרי בבית המשפט, בקרב הקהל, בין עתונאים. "הוא היה בחדשות" בכל פעם, כשנודמן לו ליטול לידו את הסניגוריה במשפט חשוב או פחות חשוב. בעברו היו כמה הופעות משפטיות שהכו גלים, כגון כשהשפט רצח ארלוזורוב. הוא היה עורך דין מבטן-לידה; ברגע שקיבל לידו הגנה, נעשה סניגור, שכה על הקפתו הפולי-טיות ("החירותיות"). כך מילא את תפקידו במשפט הגדול נגד שני נכבדי טירה הער-ביים; לאחרונה, במשפט נגד העתון הקר מוניסטי "קול העם". אולם המשפט המפורסם סם ביותר שלו בשנים האחרונות היה זה של דוד יעקובוביץ, שבו הצליח המנוח לפצל את דעת הציבור לשני מחנות: בעד ונגד וכו'... הוא מת, כמעט כחייל בקרב, ליד שלחן העבודה, מוקף מאות ספרים על חוק ומשפט...

א ש פ

מין הרגל שכוה

21 צעירים נבצעים, לבושי בגדים בלויים, ישבו צפופים על ספסלי בית משפט הש"ל. לום. היו אלה לבנוניים, שנחפסו ע"י משטרת החופים והגבולות, שעה שנמצאו ב-3 סירות, במרחק 150 מטר מחוף נהריה.

מוחמד חסיס, בן ה-19, דוברם של הלי-בנוניים, הסביר לשופט השלום הראשי מר י. ממן, כי זהו מין הרגל שכוה, מימי הבריטים, להכנס לפלסטין בלי פספורט חיוה. "אני מקוה שאחם יודעים, כי הבריטים עזבו את הארץ" — השיב על כך השופט לחסיס, שנאלם דום.

21 הצעירים הנוצרים (כולם מצור) שטענו, כי הם דייגים ובאו רק על מנת לדוג דגים הנמצאים, לדבריהם, בשפע ליד חופי הארץ,

היות ובישראל אסור לפוצץ את הדגים בחמר נסץ כמו בלבנון.

אלא שהתובע, סמל המשטרה סקל, היה בועה אחרת. הוא ציין, למשל, כי בכל שלושת הסירות לא נמצאה אלא רשת דייגים אחת, ולא היה בסירות כל זכר להגים. התובע הדגיש, כי הערבים ניסו להחמק, כשהבינו בסירת משטרת החופים, ורק כשזו פתחה ביריות באויר נעצרו הסירות. כמה מן הלבנוניים, "עולים" זו הפעם הש"לשית לישראל.

פסק-הדין: 10 לירות קנס או שבועיים מאסר והחרמת רשת הדייג. אך הסירות תוחרנה לדייגים, כשיגורשו מהארץ. הפנים השחומים, אכולי מלח ים, אורו, השפתיים מלמלו בדרי תודה...

הנביאים היו שרלטים

אין כמעט אדם, שלא יהיה סבור, כי צפון בו איוה כשרון, שלא בא לידי התגלות מפאת סיבות, שהתבררה אשמה בהן, את זאת יודעת גם הגברת תרזה פרנקל, המכונה לילה טרפר, מגדת העתידות, שעמדה בפני השופט המחוזי בנימין כהן, כשהתביעה מאשימה, בקבלת כסף תמורת גילוי פרטים על עבר, החה ועתיד על ידי הפעלת כוחות נסתרים (כפי שהגדיר את העבירה המחוקק).

כשנשלח השופט דוד גטלר, בנובמבר אשחקי, אל הגברת לילה-פרנקל, אמרה לו האשה (לאחר שמששה את הדופק, רשמה קיום שונים על גבי פיסת נייר צבעוני): "אתה בעל אפשרויות. אין מעריכים אותך כראוי במקום עבודתך". מה הפלא שהשופט (ללא דרגה) הסכים בלבו לדעה זו? שאל אותו השופט, מה דעתו על הפרט הזה — גטלר השיב: "בהחלט". אולם לעומת זה, היתה ל"מדיום" של הגברת לילה סענה אחרת; היא קבעה, כי הוא ימות ב-1979, לאחר שיחלה פעמיים. "המדיום", המתכוונן להיות סבא בא בשנים לא נבהל אלא שפרט זה מדבר על העתיד והוא דבר האסור על ידי החוק.

קם התובע נתן קנת וציטט פסק דין, שהוצא על ידי משפט באנגליה, בדבר הג' דת עתידות. שם נקבע, כי אם גם מאמין המכשף ב"טכניקה" מסוימת של המקצוע; אם גם טוען הוא, כי מקצועו מבוסס על המדע (ולא מופעל על ידי כוחות נסתרים, בלתי טבעיים) הרי אסור לו, לאדם, לעסוק בנבואות, כל שכן לקבל כסף תמורתן.

הערה זו של התובע שימשה פרובוקציה לסניגור, עושה י. הייק. "אם כך הוא, אמר, הרי גם הנביאים שלנו היו שרלי-טנים... ומה בדבר האמדרוים השונים למי ניהם, שאלתם נותרים מעריציהם, כדי לשמוע עצה ופרוגנוזה". העיר כ"י השופט בצחוק: "רבותי, אלה הם רמוזים מסוכנים מאד". והתובע הוסיף: "יש כבר משבר בקואליציה בלאו הכי, הניחוח..."

לאחר ההערות, חזר בית המשפט לסטל במשפט הרציני. השאלה איננה כאן, בעצם, צרה כל כך. כפי הנראה מבקשת המשטרה למצוא תקדים, מאחר שקיימים בארץ אנשים, העוסקים ב"מקצועות הפשיים", מבלי שהיה רשאים לכך, מבלי שתהיה לחברה אפשרות לבקר את מעשיהם. הסניגור טען, כי הגברת לילה לא קיבלה, בעצם, את הכסף, השופט מסר בעדותו כי מסרו לפקדיה של מגדת העתידות. אמר השופט בין השאר: "כל הקונצים האלה להביט על היה, לרשום משהו על פתק צבעוני, אינם אלא שטויות! מה אי אפשר לדעת מתי ימות אדם". פסק דינה: 25 לירות קנס.

ה א ר ז

נודיום מוסיקרי

עמדי עירימה לפני הראי ובצעי את ה"תרגילים בקצב של ריקוד ה"גולס". (גאשה" מ. נתניה

בילהרציה מקצועית?

(מודעה): למוסד תינוכי חקלאי דרו-שים: ירקון בעל מקצוע. (הארץ).

צער בעני חיים

יריות באויר להפרכת תנים (הארץ) הנ"ל

מעבר לגבול — מלחים

שלוש הגבולות הן חזרה אלן, באטי גאראט ואן מילר, ושלושת המלחים הם ג'ין קלי (שהוא גם הבמאי והקוריאוגרף), מאנשאן ופראנק סינטרה. (הארץ) אלה בינשטום, תל-אביב.

ברגל קלה

טריגוריה לי, המוכיר הכללי הנור-בני ועב הכרס של או"ם לא יצא נקי. אחר עיון בתקציב המנופח, הוטה נגדו ביקורת קטלנית, התרעמו על משכורתו השנתית, המגיעה לארבעים אלף דולר. אחר קבלו המבקרים על החוקת שתי תזמורות 15 מורים לריקוד, על חשבון או"ם. דבר זה לא מנע את הצעתו למועמדות פרס נובל לשלום 1951, יחד עם ראש ממש"ל הודו — טרי ג'ואה-לאל נהרו.

גם איש הברזל של ה"ליבור", הר"ב פטנלי מוריסון, שתום העין, 63, בן השוטה, שהחל לעבוד בגיל 14, וירש את מקומו של ארנסט בוין כשר החוק, נאלץ עם עלייתו בדרגה, לגלות את עיסוקו החביב עליו: ריקוד, ובמיוחד עם אשתו, בנשפי המפלגה. אינו מחבב את המלחמה — היה סרבן גיוס במלחמת העולם הראשונה.

באותו יום פתח וינסנט אימפרי-אטרי, ראש עירייתה האיטלקי של ניו-יורק את ככר הנרייטה ("עליית הנוער") סולד לתנועה.

יועצו של שגריר ארה"ב בת"א, ר"ר צ'רל פורר, עזב את הארץ, הועבר לבר-גוטה, בירת קולומביה שבדרום אמריקה, אשתו, ממוצא דרום אמריקאי, הצטרפה על היציאה מישראל, התחממה בתפריט אי ה"צנע" הקולומביאני. אחר הותרה לידעה של סוכנות מודיעין אמריקאית: אשה ברי-גוטה, שטעמה נקיים, מצאה בו בוחן חלל אדם.

שש שנים ומחצה אחר הפלישה לנור-מנדיה, חזר הגנרל דוויט אייזנהואר ועלה בנמל נורמנדי — שרבורג, בדרכו לפי-ריס, בה יקבל עליו את פיקוד הצבאות האטלנטיים. בבואו לפריס נאלץ להחליף את מקום מגוריו פעמיים, לבסוף הוטל התפ"קיד לחפש אחר שיכון מתאים על אשתו — מאמי.

תת אדמירל לואיס מונכטן, מפקד הקומנדו שהפך מפקד כחות הבריית בדרום אסיה, בסוף מלחמת העולם השנייה, הגה רעיון חדש: לדעתו, אפשר להשתמש בצינורות בעלי קוטר גדול לא רק להוביל לת מים ונפט בלבד, כי גם להעברת משאות, יחידות חיילים, בעזרת כוח לחץ.

בשעות הפנאי

אחר כמה נאומי פולמוס נודפי ריח מלחמת בחירות בכנסת, נטש ראש הממשלה דוד בן-גוריון את ירושלים, עבר לטב"ר, ששל גדות הכנרת, בשמכונית עמוסה יתיקי מסמכים, על מנת להינפש שבועיים, להכין את מצע הבחירות ואת נאומיו במס"עו הקרוב, לגיוס כספי "מלחה העצמאות" בארה"ב.

אותה שעה הכין ביוכמיס תל-אביב, שעלה מצרפת, פרופסור ברנרד פרנ"קלי, תחליף בשר סינתטי, העשוי מירקות ואצותים. עתונאים שטעמוהו, מצאוהו משו"כה, אך הודיעו, כי אפשר להכיר בו תח"ליף.

כאשר מילאו 13 שנה לראשון, בנו השחום, ליד הפיליפינים, של הגנרל דוג"לם בנאקארטור, קיבל בין שאר מתנור תינו נבל, הנער, בעל כשרונות מוסיקליים, פתח מיד בבניית הלוח, מרעידת העצבים של "האיש השלישי"; עתונאים ורזיוס תמ"הו גם הכתנה לא היתה ל"מאור"טסה" טונג, שנעדר זה שבועות מפייקינג, בירתה של סין האדומה.

גנרל אחר, ארווין רומל, מפקד ה"שריונים הנאצי, שוב הפיע בחדשות, 7 שנים אחרי מותו. השופע החרימה משטרת בירות אצל סוחר ערבי אקרה הדור-לחים שנשא את הכתובת "מאדולף היטלר לגנרל רומל" — על אומץ לבו". הערבי מיאן לללות את מוצא האקדה, אך רצה לפדור תו בשלושת אלפים לירות לבנוניות (כ-400 ל"י).

שעה ששער המלכים בבורסת הוזהב עבר את 21 הל"י, הגיע שער השקל, מימי החשמונאים ומרד בר כוכבא ל-75 ל"י. הרודד מקמייבל, לשעבר נציב עליון בריטי בארץ ישראל ועתה נציב עליון בסינגפור, שבידו אוסף השקלים הגדול ביו-

תר, שרכשו בימי כהונתו בארץ, טרם הציג את שקליו למכירה.

פחות טוב היה חלקו של הרב יצחק ("איצה") זאנבארג, שר הסעד האגודתי בממשלת ישראל, בפי קריין הרד"י הירדני ברמאללה, שציטט את נאומו בכ-

הרבט מוריסון, שר סרבן גיוס

נסת נגד גיוס הנשים הדתיות, הפך שמו להרב גולדה מאיר לויין.

אחרי מותו של אנדרה ז'יר, איש העט הצרפתי, בעל פרס הנובל, פורסמו פרטי חייו, בלבו ניגודיו הפנימיים — בין ההומוסקסואליות שלו לאהבתו לאשתו, בין כפירתו ליראתו. דוגמה: באדרת רבת מידות, שהיה רגיל להתעטף בה, נשא, תמידית, תניך.

בפרסאות רבה

האמיר שאהדן, אחד מבניו של אבן סעוד, מלך ערב, עלה למסוס "איר פרוס" כשהוא מבוסס, בניגוד לתורת ה"הומוסקסואליות שלו לאהבתו לאשתו, בין כפירתו ליראתו. דוגמה: באדרת רבת מידות, שהיה רגיל להתעטף בה, נשא, תמידית, תניך.

גם אמיר פייסל, חביב בני המלך, ושר החוץ של הממלכה, לא הצליח במיוחד. יום לאחר הצהרה רעשנית על ערב שטורה מיהודים נאלץ אביו, המלך אבן סעוד, להזמין רופא שניים יהודי מבומבוי שבהו"דו, תמורת משכורת שנתית של חמשים אלף רופיות (בארבעת אלפים ל"י)

בני בית מלוכה אחר, הבריטי, נהגו יותר בנצעה: הנסיכה אליזבת ואביה המלך ג'ורג' נכנעו למגפה המשתוללת באי הבריטי, חלו בשפעת קלה.

בקונצרט הפרידה של הכנר יהודי מונחין, העירה מאזינה אחת: "מילא, עבודתו של מונחין קשה. גם זו של ר"ר ברט לויין, (חמלחה על הפסנתר). אך הע"בודה הקשה באמת והמעידה על כשרון רב היא של הנער ההופך את דפי התווים. הוא צריך לדעת לקרוא אותם".

שרשנה דמארי, הזמרת התימנית, התפרסמה בשורת הופעות בארה"ב ובמיוחד ב"אני מצפת" וב"כלניות", הקליטה כמה משיריה, שרה ברדיו. לאחרונה זכתה לכבוד הגדול הניתן, עתה בארה"ב לאמנים: הוי פיעה בשידורי הטלביזיה.

באי רצון אישרה כרברה סטנוויק גט לבעלה, רוברט טיילור. אך תוך שלוש דקות בוטלו הנישואין, שנחשבו אי-דיאליים, משך 11 שנה. אותה שעה הצהיר רה לייאה דריילאן, השחקנית האיטל קית אדזמת השיער, שבגללה נתגרש רוברט מברברה: "היה ברור, כי אחר ששוב פגש בי נשאר רק פתרון אחד: גירושין (מבר"ברה).

ציר בריטניה בישראל, סיר אלכ"ב סנדר נוקם הלם, הסתפק בעשרת ימי חופשה, כדי להימלט מהחמסין הכבד שש"ר בארץ, אך הרחיק יותר: לקפריסין.

המו"לים: שלום כהן ואברהם גורדון; הדפוס: מ. שהם; ההפצה: פלס בע"מ.